

De Feestroes

Feestjes bouwen is vandaag de dag in trek bij klein en groot, bij laag en hoog. Grote zakenmensen, koningen, presidenten en rijke mensen kunnen indrukwekkende feesten bouwen. Dat zijn soms feesten bij gelegenheden als herdenkingen, jubilea, goodwill, inauguraties, verjaardagen, promoties, etc.. Feesten maken indruk, geven demonstratie van macht en rijkdom. De feestvreugde dient opgeluisterd en in stand te worden gehouden door wijn en muziek. Wij mensen leven dikwijls in een middelmatige stemming, wat een somber peil heeft. Kunstmatig kan de mens opgekrikt worden tot een hoger niveau van feestvreugde, zodat men hoog in de boom komt te zitten het uitjubelt van pret.

Koning Belsazar nodigde eens zijn 1000 voornaamste machthebbers uit, zie Daniël 5. Dat werd een volle zaal. Om een dergelijk groot feest te kunnen geven, vergt behoorlijk wat organisatie vooraf. De gasten moeten verblijf en verzorging hebben tijdens het feest. Voor 1000 man komt heel wat kijken. Dat was voor Belsazar geen probleem.

We zien dat de wijn er centraal stond.

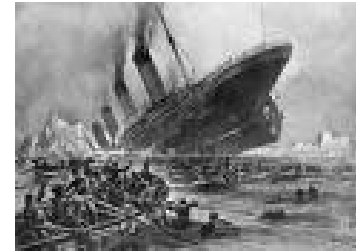
De wijn werd gedronken in bekertjes die van de Tempel van Jahweh afkomstig waren, die uit Jeruzalem waren meegenomen. Dus geheiligd vaatwerk. De aanwezigen prezen de gouden, zilveren en stenen goden. Hieruit blijkt dat men het genot vereenzelvigde met de godheid.

Het achterliggend doel van de feesten is, om in hoger sferen te geraken, om het alledaagse zwaarwegende leven te ontvluchten.

Allen dronken uit de vaten van de Tempel, ook hun vrouwen en bijvrouwen. Zij prezen de wijn en de materie.

Toen het feest in volle gang was en er een gezellige sfeer was ontstaan had de feestvreugde hun banden losgemaakt. Plotseling

echter werd de feestvreugde verstoord. Wat er plaatsvond grensde aan magie, maar was wel werkelijkheid. Nee, er brak geen brand uit zoals in Volendam in een danstent tijdens een jaarwisseling, en er ontplofte ook geen bom in een houseparty zoals in Bali. Er verscheen een deel van een mensenhand, die op de wand enkele woorden schreef die dor niemand konden worden gelezen!

Ooit werd ook tijdens een vaart met de Titanic -die onzinkbaar zou zijn- de feestvreugde wreed verstoord. Het orkest dat tevoren nog dansmuziek had laten horen, speelde plotseling het "Nader mijn God bij U", toen het schip naar de diepte van de zee zonk.

Laat ons eten en drinken, morgen sterven wij

Wij allen leven in bedrog en waan, alsof er geen vloek en dood bestaat. En als de dood komt moffelen we die snel weg en gaan weer over tot de orde van de dag. Wij begrijpen niets meer van het leven en ons levensdoel op aarde. Wij zijn versuft -althans in het vrije Westen- door de welvaart en verregaande technologische ontwikkelingen. Wij leven alsof het leven één groot feest is en de samenleving uit een pretpark bestaat, waar lol de enige doelstelling is. Wij nemen risico's die onze voorgeslachten nooit durfden nemen, uit eerbied voor het leven en de Schepper.

Wij beseffen niet meer dat ons leven bestaat uit korte opeenvolgende momentopnamen. Zekerheid van wat er over een minuut kan zijn hebben wij niet. Ons leven is uiterst kwetsbaar, maar dat realiseren wij ons nog nauwelijks. Wij hebben onszelf mobiel gemaakt met moderne technische middelen en wanen ons onsterfelijk. Dat er dagelijks slachtoffers vallen horen wij over het nieuws of lezen het in de krant, of zien het langs de wegen gebeuren. Zo lang als het ons en onze naaste omgeving niet raakt staan we er niet te lang bij stil. Dat zijn nu eenmaal de risico's van het leven, menen wij. De werkelijkheid toont ons dat ons leven bijzonder kwetsbaar is. Door een ongeluk kunnen wij plotseling geconfronteerd worden met het

levenseinde van mens en beest, of door een lichamelijke storing kan het leven abrupt een einde nemen. Zelf hebben wij daarvan alsdan geen weet, maar voor de omstanders en familie is het ineens een voldongen feit. Je rekent er niet op en je ziet het ook niet aankomen, ergo wij zijn onvoorbereid. Dan komt de klap harder aan.

Het leven blijkt vol verstorende elementen te zijn, die wij er niet graag in zouden willen zien, maar die er wél zijn.

Van veel storingen zijn we zelf de oorzaak, en dat is dubbel erg. Wij plegen op allerlei terreinen van het leven overtredingen en menen ongrijpbaar te zijn. Toch achtervolgt ons de vloek wanneer wij de natuurwetten overtreden.

Een vloek kan door woorden worden overgebracht. Het is dan ook heel belangrijk wat en hoe wij spreken. Wij kunnen met onze woorden anderen de grond in boren, of hemelhoog opbeuren, Spreuken 18:21. Een vloek die uitgesproken is kan blijvende gevolgen hebben. David sprak een vloek uit over de bergen van Gilboa, 2Samuel 1:21, en tot op de dag van vandaag zou er nog niets willen groeien op deze bergrug. Een vloek is een bovennatuurlijke kracht, onzichtbaar, maar wel doorwerkend. Alleen in de naam van Jesjoea kan zo'n vloek worden verbroken. Een vloek veroorzaakt meestal grote schade en moeite.

Jaarwisseling 2006-2007

Tijdens de afgelopen jaarwisseling zijn de 'volksgoden' weer goed beoordeeld. Er is in ons land voor 70 miljoen euro verknald, letterlijk. De god 'Boem-Knal' heeft erom moeten lachen, om het kinderachtige gedoe van al zijn aanbidders, waar nagenoeg jong en oud, gelovig en ongelovig aan mee doet. De god 'Vuurpijl' heeft er niet van wakker gelegen, want zijn collega de god 'Mammom' had

Vuurwerk paleis Het Loo Apeldoorn

dit jaar een rijke winst binnengehaald. Zijn inkomsten stijgen jaarlijks. Het gaat goed met ons volk, althans dat is zijn mening. Totdat?

Noach prediker der gerechtigheid

Wat hebben wij te verstaan onder 'gerechtigheid'?

In het Hebreeuws is het woord **tsedeka** zoiets als ons woord 'gerechtigheid'. De inhoud van het woord tsedeka is niet met een enkel begrip te verklaren. Gerechtigheid heeft pas waarde als het vruchten afwerpt en zichtbare resultaten geeft.

Zulk een vrucht is er b.v. als er vereffening tot stand komt tussen twee ongelijke partijen, landen en personen. Het gaat hier om vereffening. Het behoeft geen betoog dat het hierbij tegelijk om gerechtigheid gaat, wat men daaronder dan ook moge verstaan. Gerechtigheid richt zich op het herstel van verbroken betrekkingen, en daarin speelt de liefde en barmhartigheid een hoofdrol.

Vanaf oude tijden hebben vele volkeren onder 'gerechtigheid' verstaan dat het de '**bestendige wil**' is om ieder het zijne te geven en niemand opzettelijk schade aan te doen. Hier is het een deugd.

Niet slechts het bereiken van het goede, maar het willen ervan is daarbij reeds voldoende, in het antieke denken.

Een gerechtigheid waarbij niet meer getoerd wordt over het kwade, waar men zich alleen verheugt in het goede, is geen gerechtigheid meer. Hij die de ondeugd nalaat is daarom altijd nog niet deugdzaam! Zo zien wij dat er verschillende soorten gerechtigheid zijn. Er was een gerechtigheid van 'oog om oog', en ook een rechtvaardigende gerechtigheid, een verlossende, en een toegerekende gerechtigheid (zoals Luther herontdekte).

Er is ook zeer veel geschreven over de christologische

Noah's Ark

verzoeningsleer, zodat bibliotheken ervan uitpulen, hoe Elohim met de mens, en de mens met hem verzoend wordt.

Maar -en nu komt het- **hoe de mensen onderling zich met elkaar dienen te verzoenen**, dat onderwerp heeft maar zeer weinig pennen in beweging gebracht! Liever oorlog voeren, haat en tweedracht zaaien, etc, dan vreedzaam samengaan! Dat is het aloude beeld der mensheid, tot op vandaag de dag! Het is bijna onbekend hoe mensen zich onderling moeten verzoenen, waardoor heiliging van het leven tot stand komt, door rechtsherstel. Daar gaan al onze moderne rechtssystemen aan mank! Men weet wel zondaren te straffen, maar niet te herstellen!

Oorzaak van zulk een misvormd en schijn-heilig rechtssysteem is o.a. dat men nog denkt in Griekscholastische begrippen. De Bijbel niet, daar is aan het woord t s e d e k a (gerechtigheid) niet een enkel begrip verbonden. Dat woord is dynamisch geladen en geen droge formule. Het is een zaak die ontstaat in de

woeste praktijk van het leven. Men kan de profeten er om horen roepen, maar evenzeer de psalmist er over horen zingen. Gerechtigheid is niet wat wij daaronder verstaan in onze rechtspraak. Tsedeka is iets heel anders dan ons westerse, van de Grieken afkomende begrip er over.

Gerechtigheid is jezelf waarmaken, het goed doen, je aan je afspraak houden, dus eerlijk zijn. Zo is Jahweh ook. Hij doet wat Hij zegt! Dat is dynamisch, handelend en niet abstrakt.

Bij de Grieken is een rechtvaardig man iemand die zich aan de landwetten houdt. Maar in Israel oudtijds was een rechtvaardig man

iemand die in praktijk bracht wat hij zei, en deed wat van hem werd verwacht. Dit laatste schept een juist beeld van iemands werkelijkheid, het eerste niet. Wat mogen wij van aardse rechters verwachten aan gerechtigheid? Dat zij eerlijk en onbuigzaam zullen zijn, zacht voor de goeden en toornig tegen de bozen.

Helaas, Justitia stelt in vele gevallen teleur, diep teleur! Veelal vangt zij de kleine vossen en de groten blijven buiten schot. Justitia maakt vele fouten en miskleunen! De slimme jongens laten zich immers niet zo gemakkelijk pakken, en dan maar de minder slimme om er de schrik in te houden! De oorzaak hiervan begint reeds bij het Wetboek van Strafrecht, hetwelk een cultuurproduct is, tijd- en landgebonden.

Gerechtigheid en barmhartigheid moeten samengaan. Hun uitwerking moet zijn dat een zondaar weer een vrij man wordt, die zich temidden van de anderen mag en durft begeven. Niet zo van: 'eens een dief, altijd een dief!' Deze dimensie is er wel in de christelijke theologie, als 'rechtvaardigingsleer' (justitia salutativa), als een heilbrengende gerechtigheid. In onze huidige rechtspraak wordt ze echter gemist, helaas. Onze Justitie beoogt zulk een verheven doel niet. Dat is onbijbels en onchristelijk. Kan er dan wel sprake van zijn dat zulk een Justitie of Overheidsorgaan de 'dienaressen Gods' is? Nee toch?

Justitie wil de rechtsorde handhaven, en daarmee uit. Zij beoogt geen direct verderf, maar ook geen herstel van de zondaren, en bekommert zich niet over het eindresultaat van haar daden en uitspraken. Zodoende is de zondaar altijd overgeleverd aan de willekeur der rechters. Dat dit de nuchtere waarheid is, bewijst het feit dat er ooit een reclassering moest komen! Mensen moeten immers weer vrij worden gemaakt van hun schulden, om opnieuw te kunnen beginnen! In ons land heerst nog steeds het oude principe strafrecht, waar iemand die gefailleerd heeft, om welke reden dan ook, voor altijd gedoemd is onder zijn oude schuldenlast te blijven lopen. Er is geen

vereffeningsstelsel, geen kwijtschelding, of i.d.!

Gevangenisstraf dient in theorie tevens om de gedetineerden te doen terugkeren in de samenleving als gelouterde mensen, met behoud van het karakter der straf (volgens de Wetboek van Strafrecht). Maar, ... daarmee is het **karakter** der straf niet aangegeven. Dat is schijnheilig! Nu kan elke rechter in feite straf op leggen zoals hij dat wil. Immers, straf dient niet slechts tot terugkeer in de samenleving, maar ook tot behoud van de zondaars. Daar ontbreekt het onze justitia aan. Justitia kan momenteel aan overtreders alleen een uitzichtloos leed voorhouden (o.a. gevangenisstraf, geldboeten, etc), ... en de rest van dat leed laat zij over aan de reclassering, psychiater en sociale dienst. Men kan maar beter niet in haar handen vallen, want hun barmhartigheden zijn wreed.

Tsedeka echter is iets geheel anders. De ware tsedeka doet geen half werk, maar werkt de zaak geheel af naar behoren en tevredenheid.

Het waarheidsbegrip van de rechters is algemeen rekbaar en kneedbaar. Willen partijen b.v. tijdens een proces als waarheid zien dat 1+1 vijf is, dan kan dat zonder meer. De rechter hoeft in zijn zoeken naar waarheid helemaal niet van de realiteit uit te gaan, maar kan suggestief te werk gaan. Wel zoekt hij naar bewijzen, om gerechtelijke dwalingen te voorkomen, maar niet dat zulke bewijzen automatisch gerechtigheid doen voortkomen, en dat daarbij alles tot zijn recht komt.

Wil men echter een zaak tot zijn recht laten komen, dan mag daarbij niet alleen het vergrijp tellen, maar dient het gehele leven en de motivatie van de overtreder afgewogen te worden. En ook dat doet men tegenwoordig via een reclasseringsrapport, waaruit blijkt dat Justitia zelf ergens tekort schoot. Het is toch onvoorstelbaar dat Justitie officieel geen achtergrondinformatie inwint over een verdachte, alvorens een vonnis te vellen!

In Bijbels licht gezien is tsedeka: de waarheid tot zijn volle recht

laten komen, waarbij men een schuldige van een klein vergrijp zelfs mag vrijspreken, wanneer zijn verdere leven goed was en het goede de overhand had. Zulks doet Jahweh ook. Hij rechtvaardigt de goddeloze om niet, en verdisconteert zelfs de gerechtigheid van mensen of van volken in Zijn gerechtigheid. Dat zien wij in Nineve, dat zich bekeerde op de prediking van Jona.

Onze aardse justitie laat hier helaas verstek gaan, hoewel zij het goede van een persoon wel mee laat tellen tot verzachting der straf. Maar straf moet er komen! Vrijspraak kan men niet geven!

Onze Justitia doet het tegenovergestelde van de Bijbel. Zij laat zelfs toe dat de Officier of Aanklager de zondaar zo negatief en zwart mogelijk afschildert in het requisitoir. Daarin herkent menige overtreder zichzelf niet eens, maar de aanwezige pers zet zulks wel in de kranten!

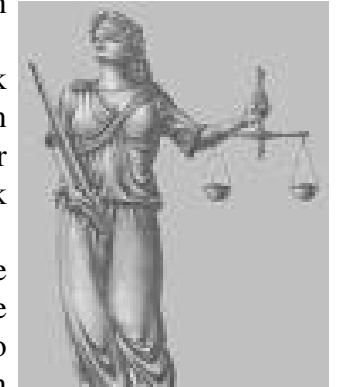
Men zegt: Justitia moet geblinddoekt zijn, en geen 'aanzien des persoons' mag hebben. Dit schijnt een Bijbelse motivering te zijn. Dat leert de Bijbel echter niet! De Bijbel bedoelt dat de rechtvaardigen zich niet door iemands staat of status zal mogen laten beïnvloeden, alvorens een oordeel te geven. Dus niet geblinddoekt!

Recht en gerechtigheid

Het Hebreeuwse woord 'mischpat' betekent 'recht.'

Het woord 'mischpatim' betekent 'rechten, richten, oordelen, rechtsregels.'

Deze woorden zijn voor ons onbegrijpelijk geworden doordat wij leven en denken in een Grieks-scholastische wereld, waarin de Bijbeltaal als zodanig niet functioneert. Wij menen dat, indien wij ons maar aan de rechtsregels houden, alles goed is en goed gaat. Een rechter zal en mag dan ook niet de innerlijke waarde van de wet beoordelen. Dat is in de Bijbel anders. Daar gaat het niet slechts om louter vastgestelde regels en gewoonten waaruit recht en

gerechtigheid moeten voortkomen. Nee, in bijzondere gevallen mag men daarvan afwijken; ja, zal dat een 'must' zijn. Zie hoe David van de toonbroden at, wat wettelijk niet mocht.

Aan de vrucht kent men de boom, en aan de gerechtigheid kent men het recht. Gerechtigheid zal blijken uit het resultaat. Wordt er immers wel recht gedaan aan de verdrukten? Worden hongerigen gevoed? Worden zieken en ouden wel goed verzorgd? Dan alleen is er gerechtigheid en zijn de rechten goed. Anders geschiedt er onrecht in een land. Men moet dan ook niet eerst wetten gaan maken, en daarna pas met goede werken beginnen. Nee, eerst de goede werken, en daaruit moet men rechtsregels opmaken en opschrijven! Daarbij is hij rechtvaardig die er zich geheel op toelegt de gerechtigheid te doen, en zich daarin onbuigzaam toont. Daarna kan men pas goede rechtsregels maken, waarbij de wet een wegwijzer is. Thora is niet slechts wet, maar **wegwijzer**, maatstaf en richtsnoer!

Dat geeft vreugde daarin en daarnaar te wandelen, en dat doet zingen van 'hoe lief heb ik Uw wet.'

Wij kunnen dat van onze huidige wetten helaas niet zeggen. Die wetten vormen een ballast voor mens en beest. Daaraan kleven vele manco's, zoals ons strafrecht dat toont.

VOLK-VAN-NEDERLAND |
DE-ZAAK-DER-HOGERHUIZEN-NIET-IN-DE-DOOFPOT!

Vergelding is ook zo'n mooi woord waarover men de pennen leeg geschreven heeft, zonder te beseffen wat het betekent. Veelal ziet men vergelding als een vorm van strafrechtelijk optreden van Justitia tegen misdadigers. Het lijkt wel of zulks louter berust op wraakzucht, waarin geen enkele mensliefde ligt.

Men redeneert dat er nog veel meer misdaad zou ontstaan wanneer Justitia niet optrad zoals zij dat heden doet.

Gerechtigheid in dezen is en moet zijn, een op de naaste (de misdadiger is toch ook onze naaste) gericht handelen. Dat vereist dat wij die naaste dan ook goed kennen, anders kan er nooit een verantwoorde vergelding komen en toegepast worden. Men kan immers de

schuld van een misdadiger niet in getallen berekenen, zoals dat heden geschiedt, noch afwegen op een weegschaal. Aan de hand van dergelijke methodiek legt men geldboeten op, of gevangenisstraf.

Dit is en blijft een loze slag in de ruimte, daar de ene misdadiger of overtreder met een boete van vijftig gulden reeds zwaar gedupeerd is, en een ander zich van 5 ton niets aantrekt. Er zou b.v. dus een financieel onderzoek moeten plaatsvinden om er achter te komen waarmee en hoe men de overtreder ook wezenlijk raakt en/of de boete of straf effectief zal uitwerken.

Vandaag de dag zijn er vele ideologen die de misdadigers willen genezen, daar misdaad een ziekte zou zijn, of te wijten zou zijn aan een moeilijke jeugd, etc. Helaas, zulke misvattingen maken alleen de chaos groter.

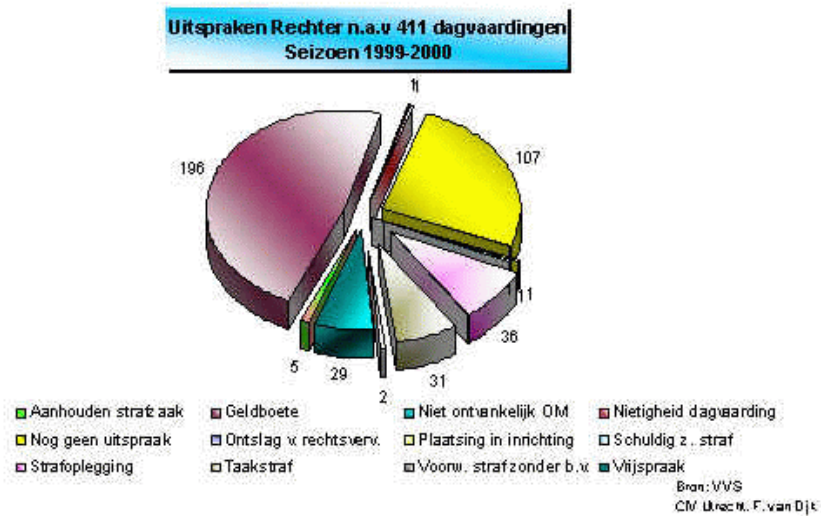
Uitgangspunt zal moeten zijn dat elk mens evenveel waarde heeft als het geheel, en dat er geen enkel mens van het geheel kan worden gemist. Wanneer een lid lijdt, lijden immers alle leden, is de Bijbeltaal. Wij mogen geen mensen opofferen ten bate voor het geheel. Die oergedachte is fout. Deze gedachte is toegepast door Kajafas op de Heiland, dat het beter was dat de Heiland zou sterven,

dan dat het gehele volk er onderdoor zou gaan.

Joh 18:14 Kajafas nu was degene, die den Joden geraden had, dat het nut was, dat een Mens voor het volk stierve. (SVV)

Daarbij dacht hij aan het bevel het boze uit het midden van Israel weg te doen.

Deut 13:5 En diezelve profeet, of dromen-dromer, zal gedood worden; want hij heeft [tot] een afval gesproken tegen den HEERE, uw God, Die ulieden uit Egypteland heeft uitgevoerd, en u uit het diensthuis verlost; om u af te drijven van den weg, dien u de HEERE, uw God, geboden heeft, om daarin te wandelen. Zo zult gij het boze uit het midden van u wegdoen. (SVV)

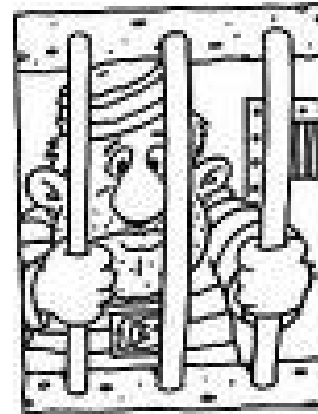

Maar hier ging het om geheel andere zaken, n.l. waar mensen het volk van de weg der gehoorzaamheid aan Jahweh deden afdwalen. Men kan geen mensen opofferen voor het geheel, zoals Kajafas dat wilde doen, en ook gedaan heeft. Want die uitstoting is een veel groter onrecht, dan het kwaad dat de misdadiger gepleegd zou hebben. Engeland heeft in vroeger dagen ook gemeend om alle misdadigers naar Australië te verbannen, en dat daarmee de misdaad

in Engeland wel zou verdwijnen. Nee, men zal de bron van de misdaad moeten aanpakken, namelijk het hart van de mens.

De mentaliteit van vandaag de dag is wel iets veranderd, en daarmee ook de kijk op vergelding. Men mag zelfs vragen stellen of gevangenisstraf nog wel zinvol is en enig resultaat afwerpt.

Zijn gevangenis het bijbelse antwoord op criminaliteit? Nee, in Elohim's wetgeving is **geen** plaats voor gevangenis! Dat is uit de duivel, zie Openb.12:9. Die methode is uitsluitend voor hemzelf bereid! Daarmee zadelt hij nu ons mensdom op! Gevangenis hebben geen enkel praktisch nut en effect.

Zie Barneveldse krant 12-5-1990 wat criminoloog Herman Franke daarvan zegt in zijn proefschrift. Hij zegt dat celstraf **meer** leed veroorzaakt dan de misdaad zelf. Het gemak, de ondeskundigheid en slordigheid waarmee sommige politici pleiten voor zwaardere straffen, zonder zelf ooit in een gevangenis te hebben gezeten, laakt Franke. Zijn opinie is dat celstraffen de mens niet beter maken. Vrijheidsberoving heeft een funeste en destructieve invloed op de gedetineerden.

De geschiedenis heeft voldoende aangetoond dat het de mensen er niet van weerhoudt opnieuw een misdaad te plegen.

Waar is de eerbied voor de mens en voor het leven?

Blijkbaar heeft de eeuwenoude strafvervolging zulke diepe en breedvertakte wortels geschoten, dat het bijkans onuitroeibaar is. Men bouwt nog steeds hypermoderne gevangenis, dat geldverslindende instituten zijn, zonder nuttig effect.

Wat is de juiste inhoud en betekenis van het woord 'vergelding'?

Men brengt nog altijd dit woord in verband met 'iemand betaald

zetten. 'Het is dus ver-**geld**-ing of boete betalen. Zoiets als verzilvering, waarvan justitia economisch beter wordt. Dat is het ook. De bekeuringen en boeten zijn een aardige bron van inkomsten. Overal worden acties gehouden, zogenaamd voor de verkeersveiligheid. Neem o.a. het dragen van een veiligheidsriem dat verplicht is. Het is helemaal niet bewezen dat zulks ook echt helpt. Maar via acties worden mensen bij de vleet op de bon geslingerd. Het levert heel wat op. Ook de snelheidslimieten, die soms nuttig, maar ook veelal onnodig en achterhaald zijn, maar waar wel velen op de foto worden gezet en daarna een boete thuiskrijgen. Of het nut heeft, vraagt justitie zich niet af, gewoon de schrik er in jagen en de knip openhouden.

Nee, het Bijbelse 'vergelding' heeft niets met geld te maken. Toen was geld wellicht niet eens een economisch ruilmiddel. De oerbetekenis van geld is afkomstig van het offer, de offergave die men meebracht naar de offerplaats. Geld en gilde hebben dezelfde afkomst, want een gilde was een offergemeenschap, waar men met geld als inbreng magische handelingen verrichtte. Het geld was de omzetting van schuld in materie (zie dr.N.v.Wijk 'Etymologisch Woordenboek'). Op dit antieke denkbild berust nog steeds ons moderne strafvervolgingssysteem met geldboeten.

Geld dat stom is, maakt dus recht dat krom is!